

Blodslitet 2012 - en barsk tur, der ikke går over i Glemmebogen :)

9 barske : Gammeltrolden, Ældstetrolden, Golfstrolden, Biologstrolden i en bil og Stortrolden, Vindertrolden, Glemmetroldpigen og Strikketroldpigen (undertegnede) i en anden bil samt Yngstetrolden og en frafalden (Tim) i hurtigbilen, havde i år sat kursen mod Fredrikstad i Norge for at deltage i endnu et pointgivende løb.

Alt tegnede til at blive en god tur i Barsk troldeånd, da jeg blev hentet af Glemmetroldpigen fredag formiddag. Vi havde dog ikke kørt mere end 10 maskers tid, før Glemmetroldpigen erklærede, at hun havde glemt SIT strikkesøj, så vi måtte retur til hendes bopæl. Så vidt så godt...og da vi havde samlet Stortrolden og Vindertrolden op efter yderligere 2987 maskers tid og vi lige var kørt ombord på færgen, erklærede Glemmetroldpigen, at hun havde glemt sin sovepose. Der blev ringet til Yngstetrolden, der endnu ikke havde startet hurtigbilen og han ville medbringe en ekstra sovepose. Her var det så jeg spurgte, om der var andre der havde glemt noget...det var der ikke, udover at Stortrolden havde glemt sin "Barske-trøje",- mon det er nok til at aspirere til de blomstrede bukser ? At han senere glemte sin OK Roskilde jakke på en tankstation, da han ikke kunne få øjnene fra en køn svensk pige, hjælper vel ikke på sagen.

Nå,- op gennem det smukke svenske landskab gik det uden flere glemsler, indtil vi nåede Trollhättan og Vindertrolden meddelte at han havde glemt sin Troldhat. Den vits forstod jeg først efter yderligere 27 masker, men det bliver en flot troldhat jeg strikker...

Og nu til det, vi faktisk var kørt til Norge efter : Blodslitet,- bare navnet på løbet kan få det til at gyse i enhver Barsk løber. Jeg har selv deltaget en gang tidligere i 1982 og min erindring fra dette løb var, at det var utrolig smukt terræn og at jeg havde problemer med at finde stjerneposten.

Afsted gik det og jeg følte mig flyvende og fuldt koncentreret, selvom jeg ikke havde strikkesøjet med. Denne følelse holdt lige til post 13, hvor jeg efter flere stræk alene var kommet med i en god gruppe af garvede løbere. Af en eller anden grund mente jeg, at de andre i gruppen var helt galt afmarcheret i forhold til næste post og jeg tog mit helt eget selvstændige vejvalg (som gik til post 15). Vejen derover passede fint med et par enkelte kortfejl, men dem tilgav jeg let korttegneren. Det var straks sværere, da kortet slet ikke passede, da jeg nåede til finorienteringen ind til posten. Efter ca. 15 minutters cirkulering og afsøgning efter noget markant, hvor terræn og kort kunne stemme overens, gik min fadæse op for mig : Jeg havde GLEMT post 14. Hvordan det kunne ske, er mig stadig en gåde, men jeg ved nu, at de andre løbere ikke havde fået en kollektiv psykose ved post 13, men at de faktisk havde løbet korrekt. Jeg løb tilbage og fandt post 14 og løb derefter de sidste 3 poster i adstadigt tempo, stadig undrende og tænksom over min glemsomhed,- bare det nu ikke er så slemt, at jeg får De blomstrede bukser...men vi mangler vist stadig at se Golfstrolden bære de symbolske bukser ???

Vindertrolden havde - selvfølgelig - vundet sin bane - STORT TILLYKKE - og så vidt jeg ved, gennemførte alle de deltagende barske.

Efter et dejligt indendørs bad (alle Herretrolde skulle bade udendørs) kunne vi vende troldenæserne mod syd.

Tak for en uforglemmelig tur fra

Strikketroldpigen.